

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de întreprinderea mixtă „Leutis” societate cu răspundere limitată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a întreprinderii mixte „Leutis” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Victoria Select” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a ț ă:

La 24 iunie 2013, întreprinderea mixtă „Leutis” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată ÎM „Leutis” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Victoria Select” (denumirea prescurtată SRL „Victoria Select”) cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii menționează că, la 01 martie 2013, între ÎM „Leutis” SRL și SRL „Victoria Select” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 3112, conform căruia prima și-a asumat obligația de a presta SRL „Victoria Select” servicii comunale, de reclamă și alte servicii. Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 2.2.1. al contractului de prestări servicii și acordului suplimentar din 01 martie 2013, încheiat între părți, SRL „Victoria Select” și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru serviciile comunale și serviciul reclamă, de la data de 5 până la data de 10 a lunii curente pentru luna următoare.

Relevă reclamanta că, SRL „Victoria Select” nu și-a onorat obligațiile contractuale, acumulând la 25 martie 2015 o datorie la plata pentru serviciile comunale și serviciul reclamă în sumă totală de 13 050,04 lei.

Susține reclamanta că, întru tranșarea amiabilă a diferendului iscat, la 01 aprilie 2015 a expediat în adresa SRL „Victoria Select” o reclamație, prin care a solicitat achitarea extrajudiciară a datoriei, oferindu-i pentru aceasta 10 zile. Însă, pretenția a rămas fără rezultat.

Solicită admiterea cererii, încasarea din contul SRL „Victoria Select” în beneficiul ÎM „Leutis” SRL datoria în sumă de 13 050,04 lei și compensarea din contul SRL „Victoria Select” în beneficiul ÎM „Leutis” SRL a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2016 (f.d. 55, 61-62) s-a admis integral acțiunea și s-a încasat de la SRL „Victoria Select” în beneficiul ÎM „Leutis” SRL suma de 13 050,04 lei cu titlu de datorie acumulată în baza contractului de prestare a serviciilor din 01 martie 2013 și suma de 392 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acțiunii.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, în speță, raportul juridic litigios rezultă din contractul de prestări servicii nr. 3112 încheiat între ÎM „Leutis” SRL și SRL „Victoria Select” la 01 martie 2013, obiectul căruia este prestarea serviciilor comunale prevăzute la pct.1.2 din contract. Totodată, conform pct.2.2.1 al contractului, SRL „Victoria Select” și-a asumat obligația de a achita lunar pentru serviciile comunale prestate, începând de la data de 5 până la data de 10 a lunii curente pentru luna următoare.

În atare circumstanțe, instanța inferioară a constatat existența raporturilor care generează drepturi și obligații corelative între părți, rezultate din faptul prestării serviciilor comunale, de reclamă și alte servicii de ÎM „Leutis” SRL către SRL „Victoria Select”, și respectiv recepționarea acestora de către beneficiar, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de ambele părți contractante și certificate prin aplicarea ștampilei, conținutul căroră nu certifică careva obiecții.

Succesiv, din conținutul Actului de verificare a decontărilor reciproce, întocmit de ÎM „Leutis” SRL, cu situația la data de 25 martie 2015, s-a constatat că SRL „Victoria Select” a acumulat o datorie față de ÎM „Leutis” SRL în mărime de 13050,04 lei.

În această ordine idei, prima instanță a conchis temeinicia pretenției ÎM „Leutis” SRL cu privire la încasarea datoriei, deoarece acesta și-a argumentat poziția prin probe pertinente și verosimile care demonstrează că ultimul și-a onorat obligațiunile de prestare a serviciilor, însă SRL „Victoria Select” nu și-a onorat obligația sa de plată, încălcând astfel prevederile art. 572, 602 din Codul civil.

Subsecvent, constatând caracterul subordonat al capătului de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată celui de încasare a datoriei, și având în vedere că a constatat necesitatea admiterii pretenției principale, prima instanță prin prisma art. 94 din Codul de procedură civilă a ajuns la concluzia necesității admiterii și pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 (f.d. 109, 110-113) s-a admis apelul declarat de SRL „Victoria Select”, s-a casat integral hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău, din 23 martie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată a ÎM „Leutis” SRL împotriva SRL „Victoria Select” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. Totodată, s-au încasat de la ÎM „Leutis” SRL în beneficiul SRL „Victoria Select” cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 294 de lei achitată la depunerea apelului și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, din conținutul Actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01 decembrie 2013 – 31 decembrie 2014, cât și a Actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2015, contrasemnat de ambele părți contractante, rezultă că plata pentru serviciile comunale prestate SRL „Victoria Select” de către ÎM „Leutis” SRL a fost achitată integral.

Totodată, instanța inferioară a constatat că ÎM „Leutis” SRL pretinde încasarea din contul SRL „Victoria Select” a datoriei pentru prestarea inclusiv și a serviciilor de

reclamă, care însă nu fac parte din obiectul contractului de prestări servicii nr.3112 încheiat între ÎM „Leutis” SRL și SRL „Victoria Select” la 01 martie 2013.

La 12 septembrie 2017, ÎM „Leutis” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătorei Râșcani, mun.Chișinău din 23 martie 2016 (f.d. 117-118).

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt ce țin de fondul cauzei și a invocat că, instanța de apel în mod eronat a ajuns la concluzia că datoria pretinsă de către ÎM „Leutis” SRL de la SRL „Victoria Select” pentru prestarea serviciilor de reclamă nu face parte din obiectul contractului de prestări servicii nr. 3112 încheiat între ÎM „Leutis” SRL și SRL „Victoria Select” la 01 martie 2013.

La acest capitol, relevă că obiectul contractului de prestări servicii este stipulat nu doar în pct. 1.1 și 1.2 al acestuia, dar și în pct. 2.2.2., conform căruia SRL „Victoria Select” participă împreună cu ÎM „Leutis” SRL în reclamă, într-o valoare fixă de 0,9 euro.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, însă, aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 11722 din 13 iulie 2017 (f.d. 115), iar cererea de recurs a fost depusă la 12 septembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d. 117).

Completul de admisibilitate apreciază memoriul înserat în recurs ca fiind lipsit de substanță. Astfel, nu poate fi acceptat de instanța de recurs argumentul recurentului cu privire la interpretarea eronată a contractului de prestări servicii nr.3112 încheiat între ÎM „Leutis” SRL și SRL „Victoria Select” la 01 martie 2013, or, obiectul contractului de prestări servicii este stipulat nu doar în pct. 1.1 și 1.2 al acestuia, dar și în pct. 2.2.2., conform căruia SRL „Victoria Select” participă împreună cu ÎM „Leutis” SRL în reclamă, într-o valoare fixă de 0,9 euro.

Or, din conținutul materialelor cauzei rezultă indubitabil că, reclamantul nu a prezentat în fața instanței de judecată contractul de prestări servicii nr. 3112 din 01 martie 2013 în întregime, ci numai o parte din acesta, un extras care conține fila întâi a contractului și ultima filă.

Astfel, la judecarea cauzei, instanțele inferioare au avut posibilitatea de a cerceta doar parțial clauzele contractului de prestări servicii nr. 3112 din 01 martie 2013, și anume cele stipulate la pct. 1.1, 1.2, 2.1, 2.1.1, 2.2, 2.2.1, 5, 6 și 7.

La acest capitol, completul de admisibilitate găsește necesar de a taxa în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces.

Prin urmare, din moment ce ÎM „Leutis” SRL nu a prezentat instanțelor inferioare copia integră a contractului de prestări servicii nr. 3112 din 01 martie 2013, iar extrasul anexat la materialele cauzei nu conține pct. 2.2.2. din acest contract, este reprehensibilă și neîntemeiată alegația recurentului precum că, instanța de apel nu a cercetat clauzele contractuale stipulate la pct. 2.2.2..

Ipoteza relevată certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Or, argumentele înserate în cererea de recurs fiind caracteristice temeiurilor procedurii în apel și pot fi încadrate în temeiurile prevăzute de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă și nu se regăsesc în art.432 din Codul de procedură civilă, aplicabil procedurii recursului.

Circumstanțele relevate supra evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de ÎM „Leutis” SRL nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că ÎM „Leutis” SRL a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii ÎM „Leutis” SRL i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Leutis” SRL în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de ÎM „Leutis” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță